

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 9. októbra 2020 –
T.B./T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S., Skarb Państwa – Sąd Najwyższy**

(Vec C-506/20)

(2021/C 44/26)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: T.B.

Žalovaní: T.D., M.D., P.K., J.L., M.L., O.N., G.Z., A.S. a Skarb Państwa – Sąd Najwyższy

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a v spojení s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Európska komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že predseda disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu nemôže až do rozhodnutia vo veci C-791/19 R navrhnúť postúpenie veci o určenie neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, a to vzhľadom na pozastavenie uplatňovania ustanovení článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ v spojení s článkom 2 a článkom 4 ods. 3 ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu, ktorý rozhoduje vo veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu súdu členského štátu z dôvodu závažných pochybení v procese menovania sudcu, má povinnosť nariadiť predbežné opatrenie a zakázať žalovanému v tejto veci, aby rozhodoval v akýchkoľvek iných veciach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, a to pod sankciou neúčinnosti aktov alebo rozhodnutí vydaných týmto sudcom a nariadiť ostatným orgánom, aby neprideliť veci tomuto žalovanému alebo ho neustanovovali do zložení rozhodujúcich senátov?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) súd členského štátu je povinný neuplatniť zákaz „spochybnenia právomoci súdov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdom alebo z toho vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti výkonu spravodlivosti“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 zákona z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde, keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Európskej únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Európskej únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a jeho predchádzajúce súdne preskúmanie bolo úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu vylúčené?
4. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZEÚ a s právom obrátiť sa na súd a s článkom 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými súdmi členského štátu (napr. ústavným súdom) v rámci prejudiciálneho konania?

5. Má sa článok 19 ods. 1 druhý pododsek ZEÚ a všeobecná zásada práva obrátiť sa na súd, ktorý bola predtým vytvorený zákonom, vykladať v tom zmysle, že súd členského štátu na poslednom stupni zamietne návrh na postúpenie veci, v ktorej podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, ak bol tento návrh podaný osobou, ktorá bola vymenovaná do funkcie sudcu na základe vnútroštátnych právnych predpisov a za okolností vytvorenia súdu, ktorý nespĺňa požiadavky nezávislosti a nestrannosti a nie je súdom vytvoreným zákonom, a to bez toho, aby bolo potrebné najprv využiť konanie, ktoré sa uvádza v návrhu na začatie prejudiciálneho konania C-508/19 alebo v rozsudku Súdneho dvora z 19. novembra 2019, C-585/18, C-624/18 a C-625/18, A.K. a i.?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sąd Najwyższy (Poľsko) 22. septembra 2020 –
M. F./J. M.**

(Vec C-509/20)

(2021/C 44/27)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sąd Najwyższy

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: M. F.

Žalovaný: J. M.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 279 ZFEÚ a článok 160 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v spojení s článkom 4 ods. 3 a článkom 19 ods. 1 ZEÚ a s bodom 1 prvou a druhou zarážkou uznesenia Súdneho dvora z 8. apríla 2020 vo veci C-791/19 R, Komisia/Poľsko, chápať v tom zmysle, že návrh predsedu disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu, v ktorom sa požaduje postúpenie spisu týkajúceho sa veci určenia neexistencie služobného pomeru sudcu Najvyššieho súdu, treba zamietnuť ako návrh podaný subjektom, ktorý až do vynesenia rozsudku vo veci C-791/19 nemôže vykonávať žiadne kroky s ohľadom na pozastavenie uplatňovania článku 3 bodu 5, článku 27 a článku 73 § 1 ustava z dňa 8. decembra 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde) (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825, v znení neskorších predpisov)?
2. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 ZEÚ v spojení s článkom 19 ZEÚ a právo obrátiť sa na súd vykladať v tom zmysle, že:
 - a) vnútroštátny súd je povinný zdržať sa uplatnenia zákazu „spochybňovania mandátu sudcov“ a „určenia alebo posúdenia zákonnosti vymenovania sudcu súdmi alebo z tohto vymenovania vyplývajúcej právomoci plniť úlohy v oblasti súdnictva“, akým je zákaz stanovený v článku 29 § 2 a § 3 ustava z dňa 8. decembra 2017 r. o Sądzie Najwyższym (zákon z 8. decembra 2017 o Najvyššom súde) (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 825 v znení neskorších predpisov), keď rešpektovanie ústavnej identity členských štátov zo strany Únie nedovoľuje vnútroštátnemu zákonodarcovi zaviesť riešenia, ktoré porušujú základné hodnoty a zásady Únie?
 - b) ústavná identita členského štátu nemôže viesť k odňatiu práva obrátiť sa na nezávislý súd zriadený zákonom, ak bol menovací proces, ktorý predchádzal odovzdaniu aktu o vymenovaní, postihnutý pochybeniami opísanými v prejudiciálnych otázkach vo veciach C-487/19 a C-508/19 a súdne preskúmanie, ktoré by predchádzalo takémuto procesu, bolo vylúčené úmyselne a v zjavnom rozpore s ústavou štátu?
3. Má sa článok 2 a článok 4 ods. 2 v spojení s článkom 19 ZEÚ, právo obrátiť sa na súd a článok 267 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že obsah pojmu ústavná identita členského štátu, pokiaľ ide o právo obrátiť sa na súd, možno stanoviť záväzným spôsobom pre súd členského štátu na poslednom stupni len v rámci dialógu medzi Súdny dvorom a týmto súdom alebo inými vnútroštátnymi súdmi (napr. ústavným súdom) s využitím prejudiciálneho konania?